

[Arne Bjerregaard.]

der ikke med den indtjening, de har, har mulighed for at betale det, som de før kunne, og så har de ikke andre muligheder end at flytte. Det kan ikke være meningen med vores lovgivning, at vi pålægger dem fiktive indtægter, så de må flytte fra hus og hjem, og derfor må vi da søge at ændre det.

Men når jeg er kommet så vidt, må jeg nødvendigvis sige til centrum-demokraterne, at vi jo netop arbejder i øjeblikket, men på boligforligets præmisser, på de forudsætninger, som ligger i boligforliget, på at ændre det, sådan at overskud og underskud, hvad enten de er reelle eller fiktive, ikke kommer til at figurere på selvangivelsen. Det er vel den samme målsætning, vil jeg tro, som centrum-demokraterne har, netop at fjerne både overskud og underskud, og ikke blot som her anført at fjerne overskuddet. Hvis det er intentionerne fra centrum-demokraternes side, vil jeg da tro, at de vil være med til at arbejde videre på den formulering, vi havde i boligforliget om at ændre overskud og underskud på vores boliger. At det så ikke lader sig gøre at udskille gæld på boligen fra anden privat gæld, må vi nok notere, men så må vi revidere hele området for at fjerne fradragsretten for privat gæld.

Men lad mig slå fast, at vi ikke kan medvirke til forslagets gennemførelse, selv om vi er enige i intentionerne, simpelt hen fordi vi mener, det ligger inden for boligforligets rammer.

Knud Jespersen (DKP):

Bare nogle få bemærkninger om dette forslag. For det første har vi for en gangs skyld ikke spor antipati mod, at hr. Erhard Jakobsen vil bryde boligforliget, men det formål, dette brud skal tjene, kan vi ikke gå ind for. Selve det at være forpligtet af et boligforlig i én situation og føle sig frigjort af det i en anden situation viser lidt om, hvordan forligspolitikken kan udarte, og dem, det foreløbig er gået ud over, er dem, der skulle have et rimeligt og et billigt sted at bo.

Det at fritage for beskatning disse stigninger, der finder sted i jord og fast ejendom, anser vi for at være absolut og ubetinget en asocial ting. Værdistigningerne har i de sidste par år været ca. 150 mia kr.

Det er ganske uproductivt, og det er tilfældige folk, som har haft gavn af disse stigninger. Disse stigninger betyder selvfølgelig nok noget i en bestemt del af et menneskes liv, der er negativt, men det betyder også, at de kan tage lån, og da inflationen er løbet så hurtigt, betyder det, at de kan sikre sig på en måde, som de, der ikke ejer faste værdier, ikke har muligheder for.

Vi kan altså overhovedet ikke deltage i, at man skulle lempe sådan generelt, som centrum-demokraterne foreslår. Derimod er det rigtigt, som det står i bemærkningerne, at boligforlig eller ikke boligforlig så er der et voldsomt problem for nogle af de ældre og dem, hvis indtægter er gået meget ned, men det kunne jo også klares over pensioneringerne. Man har dette mærkelige forhold, at hvis man for et ægtepars vedkommende har en stigning på mere end 3.200 kr. og for enlige på mere end 2.400 kr., så aftrapper man pensionstillægget med 30 kr. årlig for hver 100 kr. Her var der en mulighed for at løse denne specielle gruppes meget specielle problemer og samtidig fastholde, at naturligvis skal de faktiske indtægter beskattes. En sådan stigning i indtægten, som bliver påført folkepensionister, betyder også, at de ikke har ændlingsmuligheder i det såkaldte rådighedsbeløb ved ekstraudgifter, og hvad deraf følger.

Man kan altså tage det op både socialt og pensionsmæssigt, og man kan tage det op skattemæssigt, men man kan under ingen omstændigheder tage det op sådan, som det er forsøgt gjort her af centrum-demokraterne, og jeg må sige, at hvis man har denne sympati, kunne man have støttet os, da vi fremsatte forslag om at indfryse værdistigningerne. Så ville man nemlig ikke have fået skatteforhøjelser, så ville der ikke have været noget, der hed ekstraintægt, så havde man indefrosset og dermed halveret udgifterne ved at bo og også fjernet mulighederne for at spekulere. Dengang var centrum-demokraterne absolut ikke indstillet på at lytte til os, men stemte imod. Da havde man mulighederne for at gøre det gode, man angiveligt tilsigter at ville.

Men det, vi kan læse af forslaget, og det, der gemmer sig i det, er altså af en sådan karakter, at vi kun kan vurdere det som asocialt og samfundsmæssigt og økonomisk